

Can Ferrerolles Nou

Castellbell i el Vilar

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Riera de Marganell
Alçada: 214

Coordenades:

Latitud: 41.64841
Longitud: 1.82697
UTM Est (X): 402319
UTM Nord (Y): 4611405

Classificació

Número de fitxa 08053-90
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: 000803300DG01A0002TL
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: ds., 27/05/2017 - 02:00

Descripció

Casa situada al peu de la carretera BV-1123 entre el PK 2 i el 3; al vessant esquerre de la riera de Marganell i al sud de Ferrerolles, d'on pren el nom. Actualment és un restaurant.

És de planta rectangular i consta de planta baixa i pis. La coberta és a dues aigües amb el carener paral·lel a

la façana principal, orientada al nord. La façana s'organitza simètricament a partir de tres eixos de verticalitat. L'eix central amb la porta d'accés, d'arc escarser a la planta baixa, i balcó a la planta pis. Els eixos laterals, amb finestres reixades a la planta baixa i balcons a la planta pis. Totes les obertures tenen un recreixement d'emmarcament. Els paraments són de pedra vista.

Al cos principal, se li ha afegit dos cossos laterals, un garatge a la dreta i un habitatge a l'esquerra. Hi ha un petit pati al davant, delimitat per un mur baix d'obra amb reixa de ferro entre pilars.

Història

Les dades més antigues d'aquesta heretat són dels anys 1726 quan els germans Eudald i Francesc Bach i Bertran en són els propietaris. L'any 1757, el primer dels germans en serà l'únic propietari, i es casa amb Maria Grauvilardell del mas Grauet, l'any 1771. Tenen com a mínim dos fills, Valentí i Joan, aquest darrer hereu amb l'àlies Ferrerolles. Del seu casament amb Cecília Viladoms neixen en Francesc i l'Eudald, aquest darrer casat amb Francesca Puig. Tenen tres fills, Valentí (casat amb Rosa Playà), Francesc (casat amb Agnès Torras) i Joan (casats amb Rosa Cortès de Castellgalí). L'hereu d'aquests darrers serà Eudald que casat amb Rosa Calsina tenen quatre fills. L'hereu, Vicenç es casa amb Josepa Oller i Clotet i tindran 13 fills. Novament, l'hereu serà en Florenci (casat amb Jacinta Enrich i Calsina), que marxa, juntament amb 4 germans més, i en Josep Simón i Escorsell, un germà i un cosí d'aquest, a fer les Amèriques. L'any 1907 funda la ciutat de La Quiaca (Argentina). Comercialitzaven pells i un dels germans va treballar a una mina. Florenci enviava diners a son pare per tal de fer construir la casa nova. A la casa es conserva una fotografia amb un peu de foto que diu, "Fiesta de la Inauguración de la Casa se Farrarolas". Quan va tornar es va instal·lar a la casa i durant un període relativament curt als anys trenta va ser nomenat alcalde. En l'amirallament de 1946 consta instal·lat al raval del Teixidor i conrea 44 àrees d'olivera, 1Ha de regadiu, 6 Ha de vinya, 5 Ha de cereals i 8Ha d'arbres fruiters. Tenia a més a més 9Ha de bosc i 15Ha d'erms. Amb Jacinta tenen dos fills, el noi mor mentre viatjava cap a les Amèriques. La pubilla, Josepa es casa amb un metge de Girona, Joaquim Dausà però no tindran descendència. Viuran a la masoveria del costat, que arrangen pels volts de l'any 1950. Afillaran una nena, Mª Carme Dausà i Bach (la Carmina), que es casa amb un advocat basc i marxa a viure fora. El 4 de desembre de 1981, parteix l'heretat i la ven a dos compradors: els matrimonis Josep Gost i Casanovas (els seus avis eren masovers de la casa des de 1909) i Maria del Roser Riera i Oliva, del raval del Teixidor, i a Josep Casajuana i Cornadó i Francesca Mula i Salas, del barri del Borràs. Els primers adquireixen en la compra la casa que en la documentació surt esmentada com a Ferrerolles Nou. Josep Casajuana es dedicava a la venda de llenya i transport d'àrids. Molta gent s'aturava preguntant per algun restaurant on aturar-se a menjar. Així que es van plantejar la possibilitat d'obrir-ne un. El 23 d'abril de 1987 s'inaugura el restaurant, assessorats per Eusebi Bach, el Sebi que havia fet de cambrer i un senyor del Casot que els ensenyà la cuina de brases. Vers 1990 deixen definitivament la feina de la llenya i àrids per dedicar-se totalment al restaurant. El 1995 amb la mort del pare, la mare continua amb el seu fill Jordi (que des del 2009 n'és el cuiner) que continuarà tot sol quan la mare ja no podrà més. Vers l'any 2000 es fan reformes. La planta pis queda com a residència dels propietaris. Donen feina a cinc persones i vuit els caps de setmana.

Bibliografia

VALLS i PUEYO, Joan (2017). Can Ferrerolles Nou; dins El Brogit. Periòdic informatiu de Castellbell i El Vilar, 420, març de 2017, pp.11-13.

<http://toponimsdecastellbell.blogspot.com.es/2015/07/ferrerolles-nou.htm...>

